

A Bizottság határozatának összefoglalója**(2009. május 13.)****az EK-Szerződés 82. cikke és az EGT-megállapodás 54. cikke szerinti eljárásról****(COMP/C-3/37.990. ügy – Intel)**

(2009/C 227/07)

1. BEVEZETÉS

(1) 2009. május 13-án a Bizottság az Intel Corporationnek címzett határozatot fogadott el az EK-Szerződés 82. cikke és az EGT-megállapodás 54. cikke szerinti eljárással kapcsolatban. A Bizottság ezúton közlésezi a határozat lényegét, figyelembe véve a vállalkozások üzleti titkainak védelmére vonatkozó jogos érdekét. A határozat szövegének betekinthező változata megtalálható lesz a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján.

2. AZ ÜGY LEÍRÁSA**2.1. Eljárás**

(2) 2000. október 18-án az Advanced Micro Devices (a továbbiakban: AMD) a 17/62 rendelet 3. cikke szerinti hivatalos panaszt nyújtott be a Bizottságnak, amelyet 2003 novemberében további tényekkel és állításokkal egészített ki.

(3) 2004 májusában a Bizottság vizsgálatot indított a kiegészítő panasz egyes elemeivel kapcsolatban. E vizsgálat keretében 2005 júliusában a Bizottság több nemzeti versenyhatóság segítségével az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti helyszíni vizsgálatot folytatott az Intel négy telephelyén, az Egyesült Királyságban, Németországban, Olaszországban és Spanyolországban, valamint az Intel számos ügyfelénél Franciaországban, Németországban, Olaszországban, Spanyolországban és az Egyesült Királyságban.

(4) 2007. július 26-án a Bizottság kifogásközlést bocsátott ki az Intel öt jelentős eredetiberendezés-gyártóval (Original Equipment Manufacturer, OEM), nevezetesen a Dell-lel, a HP-vel, az Acerrel, a NEC-vel és az IBM-mel szemben tanúsított magatartásáról. Az Intel a 2007. július 26-i kifogásközlésre 2008. január 8-án válaszolt, és 2008. március 11-én és 12-én szóbeli meghallgatásra került sor.

(5) 2006. július 17-én az AMD panaszt nyújtott be a német nemzeti versenyhatósághoz, amelyben azt állította, hogy az Intel kizáró hatású forgalmazási megállapodásokat kötött és más ilyen gyakorlatokat folytatott a Media-Saturn-Holding GmbH-val (a továbbiakban: MSH), amely mikroelektronikai eszközöket forgalmazó európai kiskereskedelmi lánc. A német nemzeti versenyhatóság az 1/2003/EK rendelet 12. cikkét alkalmazva információcserét folytatott a Bizottsággal erről a kérdésről.

(6) A Bizottság több vizsgálati cselekményt fogantatosított az AMD vonatkozó állításai kapcsán, így többek között 2008

februárjában helyszíni vizsgálatot tartott számos európai személyiszámítógép-kiskereskedő, valamint az Intel telephelyén. Ezenkívül írásbeli információkérést intéztek számos nagyobb OEM-hez.

(7) 2008. július 17-én a Bizottság kiegészítő kifogásközlést bocsátott ki az Intel MSH-val szemben tanúsított magatartása tárgyában. A 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlés az Intel Lenovóval szembeni magatartására is kiterjedt. Emellett olyan új bizonyítékokat is tartalmazott az Intel egyes OEM-ekkel szembeni, a 2007. július 26-i kifogásközlésben tárgyalt magatartásáról, amelyeket a Bizottság a 2007. július 26-i kifogásközlést követően szerzett.

(8) Az Intel nem válaszolt a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlésre. Ehelyett kérelmet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz, amelyben többek között kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot különböző kategóriákba sorolt további dokumentumok beszerzésére, többek között az Intel és az AMD között az Egyesült Államok Delaware államában folyó polgári per iratai közül. Az Intel emellett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be, amelyben kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság az érdemi keresetéről való döntésig függessze fel a Bizottság eljárását, és kérte továbbá, hogy az említett határozattól számított 30 napot biztosítsanak számára a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlésre való válaszadásra.

(9) 2008. december 19-én a Bizottság levelet küldött az Intelnek, amelyben felhívta az Intel figyelmét egyes bizonyítékokra, amelyeket esetleges végleges határozatában fel kíván majd használni. Az Intel erre a levélre a 2009. január 23-ig meghosszabbított határidőn belül nem válaszolt.

(10) 2009. január 27-én az Elsőfokú Bíróság elutasította az Intel ideiglenes intézkedés iránti kérelmét és a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlésre való válaszadásra kitűzött határidő meghosszabbítása iránti kérelmét.

(11) Az Elsőfokú Bíróság elnökének végzése nyomán az Intel 2009. február 5-én a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlésre vonatkozó észrevételeket tartalmazó érdemi írásbeli beadványt nyújtott be. A Bizottság megvizsgálta az Intel elkészített beadványában szereplő vonatkozó érveket, annak ellenére, hogy az Intelnek bőven volt lehetősége rá, hogy a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlésre adandó válaszát az eredeti, 2008. október 17-i határidőn belül nyújtsa be.

- (12) 2009. február 10-én az Intel írásban a meghallgató tisztviselőhöz fordult, és a 2008. július 17-i kiegészítő kifogásközlés tárgyában szóbeli meghallgatás tartását kérte. A meghallgató tisztviselő 2009. február 17-i levelében válaszolt, elutasítva az Intel kérését.
- (13) A versenykorlátozó magatartásokkal és erőfölénnyel foglalkozó tanácsadó bizottság 2009. április 28-án és 2009. május 8-án egyhangúlag kedvező véleményt adott.

2.2. Az érintett termék és a piac

- (14) A határozattal érintett termék az x86-os architektúrájú központi feldolgozóegység (CPU). A CPU minden számítógép kulcsfontosságú eleme, mind az általános teljesítmény, mind a rendszer költségei szempontjából. Gyakran a számítógép „agyaként” hivatkoznak rá. A CPU-k gyártási folyamatához csúcstechnológiát alkalmazó, költséges létesítményekre van szükség.
- (15) A számítógépekben használt CPU-k két csoportra oszthatók: az x86-os architektúrájú CPU-kra és a nem x86-os architektúrájú CPU-kra. Az x86-os architektúra az Intel által saját CPU-ihoz tervezett szabvány. Windows és Linux operációs rendszeren egyaránt fut. A Windows alapvetően kötődik az x86 utasításkészlethez. 2000 előtt több gyártó is állított elő x86-os CPU-kat. Ezen gyártók nagy része azonban időközben kivonult a piacról. 2000 óta lényegében már csak két vállalat, az Intel és az AMD gyárt x86-os CPU-kat.
- (16) A Bizottság a vizsgálat alapján arra a következtetésre jutott, hogy az érintett termékpiac nem tágabb, mint az x86-os CPU-k piaca. A határozat eldöntetlenül hagyja a kérdést, hogy az érintett termékpiac meghatározását tovább lehet-e bontani az asztali számítógépekhez, a hordozható számítógépekhez és a szerverekhez való x86-os CPU-k piacára, mivel a két meghatározás bármelyike alapján vizsgáljuk az Intel piaci részesedését, nincs különbség a piaci erőfölény fennállását illetően.
- (17) Az érintett földrajzi piacot a Bizottság világméretűként határozta meg.
- (18) A határozatban vizsgált 10 éves időszak (1997–2007) során az Intel végig rendkívül magas, 70 %-ot meghaladó vagy 70 % körüli piaci részesedéssel rendelkezett.
- (19) Emellett az x86-os CPU-k piacán jelentős korlátok állnak a piacra lépés és a terjeszkedés útjában. Ezek a korlátok a kutatásra és fejlesztésre fordított vissza nem térülő beruházásokból, a szellemi tulajdonjogokból és az x86-os CPU-k előállításához szükséges gyártóberendezésekből erednek. Az Intel erős (kötelezően készleten tartandó) márkakénti pozíciója és az ebből eredő termékdifferenciálódás szintén piacalépési korlátot jelent. A piacra lépés és terjeszkedés útjában álló, azonosított magas korlátok összhangban állnak a piac megfigyelt struktúrájával, ahol is az

AMD kivételével az Intel minden versenytársa kilépett a piacról vagy már csak jelentéktelen részesedéssel rendelkezik.

- (20) Az Intel piaci részesedése, valamint a piacra lépés és a terjeszkedés korlátai alapján a határozat arra a következtetésre jut, hogy legalábbis a határozat által vizsgált időszakban (2002 októberétől 2007 decemberéig) az Intel piaci erőfölénnyel rendelkezett.

2.3. A jogsértés összefoglalása

- (21) A határozat az Intel kereskedelmi partnereivel szembeni kétféle magatartását írja le: a feltételhez kötött árengedményeket és a kizárólag a verseny korlátozását célzó intézkedéseket.

2.3.1. A feltételhez kötött árengedmények

2.3.1.1. Az árengedmények jellege és működése

- (22) Az Intel a főbb OEM-eknek árengedményt nyújtott azzal a feltétellel, hogy ezek az OEM-ek teljes vagy szinte teljes ellátási szükségletüket az Inteltől szerzik be. Ez volt a helyzet az alábbiak esetében:

— az Intel által a 2002 decemberétől 2005 decemberéig terjedő időszakban a Dellnek nyújtott árengedmények, amelyeknek feltétele volt, hogy a Dell kizárólag Intel CPU-kat vásároljon,

— az Intel által a 2002 novemberétől 2005 májusáig terjedő időszakban a HP-nek nyújtott árengedmények, amelyeknek feltétele volt, hogy a HP üzleti asztali számítógép-szegmense CPU-szükségletének legalább 95 %-át az Inteltől vásárolja (a fennmaradó 5 %-ra, amelyet a HP az AMD-től vásárolhatott, további korlátozások vonatkoztak, amelyeket lejjebb, a 2.3.3. pontban mutatunk be),

— az Intel által a 2002 októberétől 2005 novemberéig terjedő időszakban a NEC-nek nyújtott árengedmények, amelyeknek feltétele volt, hogy a NEC asztali, valamint hordozható számítógép-szegmensei CPU-szükségletének legalább 80 %-át az Inteltől vásárolja,

— az Intel által a 2007-es év során a Lenovónak nyújtott árengedmények, amelyeknek feltétele volt, hogy a Lenovo hordozható számítógép-szegmense CPU-szükségletét kizárólag az Inteltől vásárolja.

- (23) Az Intel hasonlóképpen kifizetéseket teljesített a Media Saturn Holding (a továbbiakban: MSH), Európa legnagyobb számítógép-kiskereskedője részére, amelyek feltétele volt, hogy az MSH kizárólag Intel-alapú számítógépeket értékesítsen. E kifizetések hatásukat tekintve egyenértékűek az OEM-eknek nyújtott, feltételhez kötött árengedményekkel.

(24) Az Európai Közösségek Bírósága ítéleteiben következetesen megállapította, „az a tény, hogy egy, a piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozás – akár azok kérésére – magához köti a vásárlókat egy olyan kötelezettségvállalás vagy ígélet alapján, hogy azok a szükségleteik egészét vagy jelentős részét kizárólag az adott vállalkozásnál fogják beszerezni, erőfölénnyel való visszaélést jelent a Szerződés 82. cikke értelmében, függetlenül attól, hogy a kérdéses kötelezettséget minden további nélkül vállalják-e, vagy azt árengedmény ellentételezi. Ugyanez a helyzet, ha az érintett vállalkozás anélkül, hogy a vásárlókat formális kötelezettség terhelné, akár a vásárlókkal kötött korábbi megállapodás alapján, akár egyoldalúan törzsvásárlói kedvezményt alkalmaz, azaz az engedményeket – függetlenül a vásárlások értékének jelentős vagy alacsony voltától – ahhoz a feltételhez köti, hogy az ügyfél az erőfölényben levő vállalkozásnál szerezze be szükségleteinek egészét vagy jelentős részét.”⁽¹⁾

(25) A határozat arra a következtetésre jut, hogy az Intel által nyújtott, feltételhez kötött árengedmények törzsvásárlói kedvezménynek minősülnek, amelyek megfelelnek a Hoffmann–La Roche ítélezési gyakorlatban megfogalmazott feltételeknek. Az Intel által az MSH részére teljesített, feltételhez kötött kifizetéseket illetően a határozat megállapítja, hogy e kifizetések gazdasági mechanizmusa egyenértékű az OEM-eknek nyújtott, feltételhez kötött árengedményekével. A határozat ezért arra a következtetésre jut, hogy ezek is megfelelnek a Hoffmann–La Roche ítélezési gyakorlatban megfogalmazott feltételeknek.

(26) Figyelemre méltó emellett, hogy általánosságban bizonytalanság övezte, az árengedmények, illetve kifizetések pontosan mekkora részét vesztené el az érintett vállalat, ha (nagyobb arányban) vásárolna az Intel versenytársától, az AMD-től. Az érintettek arra számítottak, hogy jelentős részről lenne szó, amely nem lenne arányos az Intel helyett az AMD-től beszerezett termékek számával. Emellett fennállt a lehetőség, hogy a visszavont árengedményeket az Intel az érintett vállalattal versengő OEM-eknek nyújtaná. Így az árengedmények következtében korlátozott volt a szóban forgó OEM-ek és az MSH azon szabadsága, hogy az AMD-től vásároljon CPU-kat.

(27) Az Intel által a főbb OEM-eknek és az MSH-nak nyújtott árengedményeket, illetve kifizetéseket emellett a versenyben az AMD jelentette növekvő fenyegetéssel összefüggésben is vizsgálni kell. E tekintetben a határozat kimutatja, hogy az OEM-ek, az informatikai vezetők és az Intel úgy ítélték meg, hogy az AMD termékei számos pozitív, innovatív tulajdonsággal rendelkeztek, és életképes alternatívát jelentettek az Intel termékei mellett. Bár a határozat nem foglal állást a szóban forgó Intel- és AMD-termékek műszaki teljesítményét illetően, az OEM-ek beadványából és más dokumentumokból kiderül, hogy az OEM-ek megítélése szerint az AMD x86-os CPU-i ellátási szükségleteik legalábbis egy része számára megfelelőek voltak.

⁽¹⁾ A Bíróság 85/76. sz., Hoffmann–La Roche ügyben hozott ítéletének (EBHT 1979., 461. o.) 89. pontja.

2.3.1.2. A hasonlóan hatékony versenytárs elemzés

(28) Annak kimutatásán kívül, hogy a visszaélés megállapításának ítélezési gyakorlatban rögzített feltételei fennállnak, a határozat gazdasági elemzést is tartalmaz arról, mennyiben lennének alkalmasak arra az árengedmények, hogy kizárjanak a piacról egy versenytársat, amely az Intelhez hasonlóan hatékony lenne, azonban nem rendelkezne erőfölénnyel. A vizsgálat lényegében megállapítja, hogy milyen áron kellene kínálnia CPU-it egy az Intelhez „hasonlóan hatékony” versenytársnak, hogy kompenzálja az OEM-eket az Intel által nyújtott árengedmény elvesztéséért.

(29) A hasonlóan hatékony versenytárs elemzés hipotetikus gyakorlat abban az értelemben, hogy azt elemzi, kizárt-e egy olyan versenytárs piaca lépése, amely hasonlóan hatékony, mint az Intel, de olyan terméket kíván értékesíteni, amely nem rendelkezik olyan széles vevőkörrel, mint az Intel terméke. Ez az elemzés elvben független attól, hogy az AMD ténylegesen piaca tudott-e lépni.

(30) Az elemzés három tényezőt vesz figyelembe: a megtámadható részt (egy adott vevő beszerzéseinek azon hányadát, amelyet ésszerű keretek között bármely időszakban egy új versenytárshoz tud irányítani), egy releváns időhorizontot (legfeljebb egy év), és a reális költségek releváns mértékét (átlagos elkerülhető költség). Ha az Intel árengedményrendszere ahhoz vezet, hogy a megtámadható részre tekintettel egy hasonlóan hatékony versenytársnak az Intel költségeinek reális mértéke alatt kell kínálnia termékeit, hogy kompenzálja az OEM-eket az Intel által nyújtott árengedmény elvesztéséért, ez azt jelenti, hogy az árengedmény alkalmas arra, hogy kizárja a piacról a hasonlóan hatékony versenytársat. Ez megfosztaná a végző fogyasztókat azon különböző termékek közötti választás lehetőségétől, amelyeket az OEM egyébként kínált volna, ha döntését kizárólag a termékek egymáshoz viszonyított érdemein, valamint az Intel és versenytársai által felszámított egységárak alapján hozta volna meg.

(31) A Bizottság ugyanilyen elemzést folytatott az Intel által az MSH részére teljesített kifizetésekre vonatkozóan is. E kifizetések arra való alkalmasságának elemzése során, hogy kizárjanak a piacról egy hasonlóan hatékony versenytársat, a határozat figyelembe veszi azt a tény is, hogy e kifizetésekre az ellátási lánc másik szintjén került sor, és hogy hatásuk hozzáadódik az Intel által nyújtott, feltételhez kötött árengedmények hatásához.

2.3.1.3. A főbb OEM-ek stratégiai jelentősége

(32) A határozat azt is jelzi, hogy egyes OEM-ek, nevezetesen a Dell és a HP a többi OEM-nél nagyobb stratégiai jelentőséggel bírnak, mivel képesek arra, hogy a piachoz való hozzáférést biztosítsanak egy CPU-gyártónak. Ezeket az OEM-eket három fő szempont alapján lehet megkülönböztetni a többi OEM-től: i. piaci részesedés; ii. erőteljes jelenlét a piac nyereségesebb részében; és iii. a piacon új CPU legitimálására való képesség. A kisebb OEM-ek tehát nem tudnak olyan módon legitimálni egy új CPU-t, mint a HP vagy a Dell, különösen a legnyereségesebb, a vállalati szegmenset illetően.

2.3.1.4. A versenyre és a fogyasztókra gyakorolt kedvezőtlen hatás

- (33) A Bizottság által összegyűjtött bizonyítékok ahhoz a következtetéshez vezettek, hogy az Intel feltételhez kötött árengedményei és kifizetései a főbb OEM-ek és egy jelentős kiskereskedelmi lánc lojalitását váltották ki, e két tényező pedig egymást kiegészítő hatással járt, mivel jelentősen csökkentették a versenytársak arra való képességét, hogy x86-os CPU-ik érdemei alapján versengjenek. Az Intel versenyellenes magatartása így a fogyasztók választási lehetőségeinek beszűküléséhez és az innováció ösztönzésének csökkenéséhez vezetett.

2.3.1.5. Az objektív módon való igazolhatóság hiánya

- (34) Az Intel érvek két csoportjára hivatkozott árengedményrendszerének igazolása érdekében: i. egyrészt, hogy az árengedmény alkalmazásával az Intel pusztán a közte és versenytársai közötti árversenyre reagált és ezzel őrizte meg versenyképességét; másrészt, hogy ii. az egyes OEM-ekkel szemben alkalmazott árengedmény-rendszer szükséges volt a CPU-k ágazatában megvalósítható jelentős hatékonyságnövekedések eléréséhez. E tekintetben az Intel azzal érvelt, hogy négyféle hatékonyságnövekedést ért el az árengedményeihez kapcsolódó kizárólagossági követelménynek köszönhetően: alacsonyabb árakat, méretgazdaságosságot, egyéb költségmegtakarításokat, valamint a gyártáshoz, a kockázatmegosztáshoz és a forgalmazáshoz kapcsolódó hatékonyságnövekedést. Emellett az Intel arra hivatkozott, hogy az árengedményekhez kapcsolt feltételek elengedhetetlenek voltak az említett hatékonyságnövekedések eléréséhez, és a versenyre gyakorolt hatásuk minimális volt, hiszen az AMD a vizsgált időszak alatt terjeszkedett.
- (35) A Bizottság megvizsgálta ezeket az érveket, és elemezte, hogy az Intel magatartása mennyiben lenne alkalmas arra, hogy az Intel által említett hatékonyságnövekedést arányos módon érje el. A Bizottság azonban arra a megállapításra jutott, hogy az Intelnek az objektív igazolhatósághoz kapcsolódó érvei tévesek, mivel általánosabban olyan magatartáshoz kapcsolódnak, amelyet a Bizottság nem kifogásolt (nevezetesen az árengedmények nyújtásához), nem pedig ahhoz, amelyet a Bizottság kifogásolt (vagyis az árengedményekhez kapcsolt feltételekhez), és a hatékonyságnövekedéssel való érvelések egyike sem szolgál a szóban forgó magatartás releváns igazolásául.

2.3.1.6. Következtetés

- (36) A határozat megállapítja, hogy az Intel által a Dellnek, a HP-nek, a NEC-nek és az MSH-nak nyújtott, feltételhez kötött árengedmények a Szerződés 82. cikke és az EGT-megállapodás 54. cikke értelmében erőfölénnyel való visszaélésnek minősülnek.

2.3.2. Kizárólag a verseny korlátozását célzó intézkedések

- (37) Az Intel kifizetéseket teljesített a főbb OEM-eknek, amelyeknek feltétele volt, hogy ezek az OEM-ek halasszák el AMD-alapú termékek bevezetését vagy tekintsenek el attól, és/vagy korlátozzák AMD-alapú termékek forgalmazását. Ez volt a helyzet az alábbiak esetében:

— az Intel által a HP-nek teljesített kifizetések, amelyeknek feltétele volt, hogy a HP csak kis- és középvállalkozások részére és csak közvetlen értékesítési csatornákon keresztül (azaz forgalmazók igénybevétele nélkül) értékesítsen AMD-alapú üzleti asztali számítógépeket, valamint halassza el hat hónappal az első AMD-alapú üzleti asztali számítógépének európai bevezetését; e visszaélés 2002 novemberétől 2005 májusáig tartott,

— az Intel által az Acernek teljesített kifizetések, amelyeknek feltétele volt, hogy az Acer halassza el egy AMD-alapú hordozható számítógépének bevezetését 2003. szeptemberről 2004. januárra,

— az Intel által a Lenovónak teljesített kifizetések, amelyeknek feltétele volt, hogy a Lenovo halassza el egyes AMD-alapú hordozható számítógépek bevezetését 2006. júniusról 2006. végére.

- (38) Az Irish Sugar ügyben az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy egy erőfölényben levő vállalkozás, amely „egy nagykereskedővel és egy kiskereskedővel megállapodott abban, hogy az egyik versenytárs kiskereskedelmi cukrát, azaz a Compagnie française de sucrerie egykilós Eurolux cukorcsoomagjait saját termékére cseréli”, visszaélést követett el⁽¹⁾. Az említett cseremegállapodás révén az erőfölényben levő vállalkozás megakadályozta, hogy a versenytárs márkája jelen legyen a piacon, mivel a kiskereskedők már nem tartottak készleten „Eurolux” márkájú cukrot, helyette az erőfölényben levő vállalkozás cukrát tartották. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy „a felperes azt a versenyszerkezetet sértette meg, amelyet a kiskereskedelmi cukorpiac egy új terméknek, az Eurolux márkájú cukornak az ír piacra való bevezetése révén szerezhetett volna, amikor a fent említett körülmények mellett a versenytárs termékek cseréje érdekében járt el olyan piacon, amelyen az értékesítések mennyiségének több mint 80 %-át mondhatta magáénak”.⁽²⁾

- (39) A határozat megállapítja, hogy az Intel különböző magatartásai közvetlenül sértették a versenyt. Késleltették vagy korlátozták egy olyan termék piacra jutását, amelynek bevezetését a gyártó aktívan tervezte. Ennek következtében a fogyasztók kevesebb választási lehetőséggel rendelkeztek, mint amellyel e magatartás nélkül rendelkeztek volna. Az Intel magatartása nem tekinthető a termékek érdemei alapján folytatott rendes versenynek. Ezenkívül az Intel által az OEM-eknek annak érdekében kifizetett összegek, hogy ez utóbbiak késleltessék egyes AMD-alapú termékek bevezetését, tekintsenek el attól, vagy azt más módon korlátozzák, illetve korlátozzák azok forgalmazását, nem kapcsolódott semmilyen objektív igazoláshoz vagy előnyhöz.

2.3.3. Egységes stratégia

- (40) A határozat megállapítja, hogy az Intelnek a fent említett OEM-ekkel, valamint az MSH-val szemben tanúsított

⁽¹⁾ A T-228/97. sz., Irish Sugar ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., II-2969. o.) 226. pontja.

⁽²⁾ Ugyanott, 233. pont.

magatartásai az EK-Szerződés 82. cikke értelmében visszaélésnek minősülnek, de ezek az egyes visszaélések emellett az Intel egyetlen jelentős versenytársának, az AMD-nek az x86-os CPU-k piacáról való kizárására irányuló egységes stratégia részét is képezik. Ezért az egyes visszaélések az EK-Szerződés 82. cikke egyrendbeli megsértésének minősülnek.

- (41) A határozat hozzáteszi, hogy az Intel gyakorlatait, amelyeket a forgalmazási lánc két szintjén (a főbb OEM-ek és egy jelentős kiskereskedelmi lánc szintjén), kumulatív módon alkalmazott, a versenyben az AMD jelentette növekvő fenyegetés összefüggésében kell vizsgálni. Az Intel magatartásainak hatásai kiegészítették egymást, amennyiben kizárták a versenytársak piachoz való hozzáférését, jelentősen csökkentve ezzel a versenytársak arra való képességét, hogy CPU-ik érdemei alapján versengjenek. Ennek eredményeként a végső fogyasztókat mesterségesen meggátolták abban, hogy az egyes termékek érdemei (a CPU-k ára és minősége) alapján nem Intel-alapú számítógépeket válasszanak.
- (42) Ebben az összefüggésben a Bizottság emlékeztet továbbá arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint „amennyiben egy vagy több, erőfölénnyel rendelkező vállalkozás ténylegesen olyan magatartást tanúsít, amelynek célja a verseny-

társának a piacról való kizorítása, az a tény, hogy a kívánt eredményt nem érték el, még nem elegendő ahhoz, hogy az adott magatartást ne kelljen erőfölénnyel való visszaélésnek minősíteni a Szerződés 86. cikke (jelenleg 82. cikke) értelmében”⁽¹⁾.

3. HATÁROZAT

- (43) A határozat megállapítja, hogy az Intel megsértette a Szerződés 82. cikkét és az EGT-megállapodás 54. cikkét azáltal, hogy 2002 októberétől 2007 decemberéig a Szerződés 82. cikkének és az EGT-megállapodás 54. cikkének – a versenytársaknak az x86-os CPU-k piacáról való kizárására irányuló stratégia végrehajtásában álló – egyrendbeli és folytatólagos megsértését valósította meg.
- (44) A jogsértésért 1 060 000 000 EUR összegű bírságot róttak ki az Intel Corporationre.
- (45) Az Intel Corporation köteles haladéktalanul véget vetni a jogsértésnek, amennyiben az még tart, és köteles tartózkodni bármilyen azzal azonos vagy egyenértékű célra irányuló vagy hatással járó magatartástól vagy cselekménytől.

⁽¹⁾ A T-24/93., T-25/93., T-26/93. és T-28/93. sz., Compagnie Maritime Belge kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1996., II-1201. o.) 149. pontja; lásd még a C-202/07. P., France Telecom kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (az EBHT-ben még nem tették közzé) 107–113. pontját.